

Grey Scale #13

DANES-PICTA.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO

im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

~~TAJNE~~

Egz. Nr 1

ppłk dypl. Czesław SZAFARSKI

WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO PODODDZIAŁÓW RODZAJÓW WOJSK PUŁKU

(Konspekt wykładu)

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOŁENIOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

038539

WARSZAWA

MARZEC

1972

A K A D E M I A S Z T A B U G E N E R A L N E G O

im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

T A J N E

Egz. Nr **1**

ppłk dypl. Czesław SZAFARSKI

**WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO
PODODDZIAŁÓW RODZAJÓW WOJSK PUŁKU**

(Konspekt wykładu)

**ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
KATEDRY SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego**

038539

WARSZAWA

MARZEC

1972

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

ZATWIERDZAM
ZASTĘPCA SZEFA KATEDRY
TT

/-/ płk dr W. WÓJTOWICZ

DO WYKONANIA
SLUBOWANO

T A J N E

Egz. nr... 1

Wzrost. nr 12657

ppłk dypl. Czesław SZAFARSKI

WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO PODODDZIA-
LÓW RODZAJÓW WOJSK PUŁKU

/Konspekt wykładu/

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
KATEDRY SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

~~038539~~

WARSZAWA

marzec

1972 r.

1875
1876

1877

1878

1879

1880

1881

I. SPOSÓB DZIAŁANIA PODODDZIAŁÓW RODZAJÓW WOJSK PUŁKU WPŁYWAJĄCY NA ICH ZABEZPIECZENIE TYŁOWE

Na współczesnym polu walki pododdziały bojowe pułku będą działać przeważnie na samodzielnych kierunkach a nawet w oderwaniu od sił głównych.

Działania bojowe będą się charakteryzowały gwałtownością zmian i niejasnością sytuacji bojowej.

Pododdziały rodzajów wojsk pułku będą wykonywać zadania w określonych warunkach, które w decydujący sposób wpłyną na przebieg ich zabezpieczenia tyłowego,

Warunki te zależą od:

- sposobu działania pułku i jego zadań;
- zadań wykonywanych przez pododdziały rodzajów wojsk;
- sposobu działania pododdziałów rodzajów wojsk pułku w walce;
- miejsca pododdziałów rodzajów wojsk w ugrupowaniu bojowym pułku.

Pododdziały rodzajów wojsk pułku przeznaczone są do wykonywania różnorodnych zadań. Zasadnicze ich zadania można określić następująco:

1. Kompania łączności pułku zapewnia łączność SD i TSD pułku z podwładnymi i przełożonymi. Podstawowym elementem systemu łączności jest węzeł łączności stanowiska dowodzenia pułku, gdzie znajduje się większość kompanii łączności. Częścią sił kompania łączności pułku rozwija węzeł łączności tyłowego stanowiska dowodzenia, który niekiedy może spełniać funkcję zapasowego węzła łączności.
2. Kompania rozpoznawcza pułku wykorzystywana jest do zbierania wiadomości o nieprzyjacielu, a zwłaszcza o jego możliwościach. W celu wykonywania powyższych zadań z kompanii rozpoznawczej mogą być organizowane:
 - 2-3 posterunki obserwacyjne /w składzie 1-3 obserwatorów/, działające w ugrupowaniu pułku, które prowadzą obserwację z miejsca lub w ruchu, najczęściej z wozów bojowych albo śmigłowców;
 - 1-2 samodzielne patrole rozpoznawcze w składzie od plutonu do kompanii lub 3-4 patrole rozpoznawcze w sile do plutonu, wykonujące swoje zadania w głębi ugrupowania nieprzyjaciela. Samodzielny patrol rozpoznawczy /SPR/ prowadzi rozpoznawanie w pasie działania pułku na głębokość do 50 km od rubieży walczących wojsk.

Ze składu SPR wysyła się patrole rozpoznawcze i wozy patrolowe. Patrol rozpoznawczy może działać w odległości 10 km od SPR lub wojsk własnych w zależności od zadania, sytuacji bojowej, składu patrolu, terenu;

- 1-2 grupy rozpoznawcze w składzie 3-5 zwiadowców, które działają na tyłach ugrupowania bojowego przeciwnika lub w jego ugrupowaniu na głębokości do 40 km. Grupy rozpoznawcze mogą być przerzucone przy pomocy śmigłowców lub przenikać przez ugrupowanie bojowe nieprzyjaciela.

3. Kompania saperów przeznaczona jest do:

- rozpoznania inżynieryjnego z reguły dla własnych potrzeb;
- przygotowania pod względem inżynieryjnym rejonu zajmowanego przez pułk;
- przygotowania i utrzymania dróg niezbędnych do przegrupowania /manewru/ w czasie walki;
- wykonania przejść w zaporach inżynieryjnych przed przednim skrajem i w głębi obrony nieprzyjaciela;
- zakładania zapór na kierunkach kontrataków czołgów nieprzyjaciela w celu osłony skrzydeł i luk w ugrupowaniu bojowym pododdziałów podczas umocnienia zdobytych rubieży;
- wydobywania i oczyszczania wody;
- może brać udział w rozbudowie punktów dowodzenia.

W celu wykonania powyższych zadań z kompanii saperów mogą być organizowane:

- inżynieryjny patrol rozpoznawczy /IPR/ w składzie 3-5 saperów, który działa na transporterze opancerzonym w określonym rejonie lub na określonym kierunku;
- OZR w składzie plutonu inżynieryjno-drogowego;
- pozostałość kompanii stanowi odwód dowódcy.

4. Bateria haubic 122 mm, szczególnie w początkowej fazie natarcia niszczy środki walki oraz siłę żywą nieprzyjaciela.

Bateria haubic 122 mm z zasady będzie przydzielana jednemu z batalionów. Stanowiska ogniowe baterii haubic 122 mm zajmować będzie w odległości 1-3 km od rubieży starcia z nieprzyjacielem.

5. Bateria przeciwpancerna z zasady będzie stanowić odwód przeciwpancerny pułku lub wchodzić w jego skład, który będzie wykorzystywany do odparcia kontrataków, szczególnie czołgów.

W niektórych wypadkach bateria przeciwpancerna może być przydzielona oddziałowi wydzielonemu względnie batalionowi odpierającemu kontratak nieprzyjaciela. Rubieże rozwinęcia odwodu przeciwpancernego wyznaczone będą na kierunkach zagrożenia kontrataku nieprzyjaciela w powiązaniu z ugrupowaniem pododdziałów pułku lub na skrzydle, gdzie występuje największe zagrożenie.

6. Pluton chemiczny przeznaczony jest do prowadzenia rozpoznania i likwidacji skażeń oraz obserwacji meteorologicznej. Prowadzi on kontrolę stopnia skażenia promieniotwórczego żołnierzy, uzbrojenia, wyposażenia i innych środków materiałowych, przeprowadza zabiegi sanitarne i specjalne na PZS. Rozpoznanie skażeń prowadzą posterunki obserwacji skażeń i patrole rozpoznania skażeń.

Ze składu plutonu chemicznego wydziela się 1-2 posterunki obserwacji skażeń i do 5 patroli rozpoznania skażeń.

Posterunki obserwacji skażeń rozmieszcza się w zasadzie przy punktach dowodzenia pułku. Patrole rozpoznania skażeń prowadzą rozpoznanie dróg oraz rejonów skażonych substancjami promieniotwórczymi i środkami trującymi. Każdy patrol rozpoznania skażeń wyposażony jest w środki transportowe. Patrole rozpoznania skażeń mogą działać samodzielnie lub w składzie SPR. Do prowadzenia zabiegów specjalnych przeznaczona jest drużyna zabiegów specjalnych plutonu chemicznego, która z zasady rozmieszcza się w pobliżu SD pułku.

7. Do obrony i ochrony SD pułku jest wykorzystywany pluton ZSU-23-4 i pluton ochrony i regulacji ruchu.

Powyższe pododdziały będą stanowiły nieodłączną część SD pułku. W czasie przemieszczenia sztabu pułku pluton ochrony i regulacji ruchu zapewnia regulację ruchu na drodze marszu, organizując posterunki regulacji ruchu oraz bezpośrednie ubezpieczenie sztabu.

II. WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO PODODDZIAŁÓW RODZAJÓW WOJSK PUŁKU

1. Zabezpieczenie materiałowe

Zabezpieczenie materiałowe pododdziałów rodzajów wojsk w pułku musi być zorganizowane stosownie do potrzeb zaopatrywanych pododdziałów oraz możliwości tyłów pułku.

a/ Zaopatrywanie w amunicję

Potrzeby amunicji na dobę w pododdziałach rodzajów wojsk mogą być następujące:

Pododdział	A m u n i c j a							
	strzelecka		art.		plot		czołgowa	
	jo	t	jo	t	jo	t	jo	t
kl	0,1	0,1	-	-	0,5- 1,5	0,2- 0,6	-	-
kr	0,1- 0,3	0,14- 0,4	-	-	0,5- 1,0	0,6- 1,2	0,1- 0,3	0,7- 2,1
ksap	0,1	0,09	-	-	0,5 1,5	0,3- 1,0	-	-
bh 122 mm	0,1	0,06	0,6- 2,5	10,0- 40,0	-	-	-	-
bappanc	0,1	0,04	0,6- 2,0	6,0- 19,0	-	-	-	-
pl chem	0,1	0,03	-	-	-	-	-	-
pl ZSU-23-4	0,1	0,07	-	-	0,5- 1,5	2,1- 6,3	-	-

Dobowe potrzeby amunicji tych pododdziałów mogą w różnych warunkach znacznie się różnić. Średnie zużycie amunicji będzie zależać szczególnie od zadania, jakie wykonują te pododdziały.

Zużycie amunicji strzeleckiej i plot w kompanii łączności, saperów, plutonie chemicznym i plutonie ochrony i regulacji ruchu będzie niewielkie, zależać może od aktywności w zwalczaniu nisko latających aparatów powietrznych nieprzyjaciela i odpierniania grup dywersyjnych.

Zużycie amunicji w kompanii rozpoznawczej uzależnione jest od konieczności nawiązania walki z nieprzyjacielem i czasu jej prowadzenia.

W działaniach bojowych z użyciem broni jądrowej znacznie wzrośnie tempo działań, a więc zużycie amunicji artyleryjskiej szczególnie do haubic 122 mm będzie mniejsze i może wynosić około 0,6 jo na dobę. W działaniach bojowych bez użycia broni jądrowej, kiedy zajdzie konieczność przełamania silnie zorganizowanej obrony nieprzyjaciela zużycie amunicji artyleryjskiej w baterii haubic może wzrosnąć nawet do 2,5 jo na dobę.

W baterii ppanc największe zużycie amunicji może wystąpić w przypadku odpierania kontrataków, w których uczestniczyć będą czołgi npla.

W czasie odpierania kontrataków mogą powstać także straty amunicji na skutek zniszczeń.

Zaopatrywanie w amunicję kompanii łączności, saperów, plutonu chemicznego, plutonu ochrony i regulacji ruchu może być realizowane transportem kompanii zaopatrzenia przy okazji do starczania amunicji do innych pododdziałów np.: do plutonu ZSU-23-4.

Z uwagi na to, że zaopatrywanie ww. pododdziałów w ten rodzaj środków materiałowych nosi charakter zaopatrywania do różnego i dotyczy niewielkich ilości ładunków pododdziały te mogą pobierać amunicję bezpośrednio z tyłów pułku, w czasie otrzymywania innych środków i materiałów takich np., jak: służby łączności, inżynieryjnej i chemicznej.

W razie wydzielenia z wymienionych pododdziałów elementów rozpoznawczych, inżynieryjnych, łączności, chemicznych i przydzielenia ich do batalionów, wszelkiego rodzaju amunicja będzie dowożona dla tych elementów do batalionów, na których ciąży obowiązek ich zaopatrywania we wszelkiego rodzaju środki materiałowe.

Kompania rozpoznawcza najczęściej będzie otrzymywała amunicję z kompanii zaopatrzenia przed przystąpieniem do wykonywania zadania w ilości niezbędnej na cały okres działań w ugrupowaniu nieprzyjaciela.

Najbardziej kłopotliwe będzie zaopatrywanie w amunicję elementów rozpoznawczych, które są organizowane z kompanii /SPR lub PR/

i będą działać w ugrupowaniu nieprzyjaciela. Powyższe pododdziały można niekiedy zaopatrywać przy pomocy śmigłowców lub drogą zrzutu.

Bateria haubic 122 mm lub bateria ppanc, mimo że mogą być przydzielone do batalionów lub wykonywać zadania na korzyść batalionów zawsze będą zaopatrywane w amunicję bezpośrednio z kompanii zaopatrzenia pułku. Dowożona amunicja artyleryjska z dywizji do pułku może być niekiedy skierowana za zgodą zastępcy dowódcy dywizji do spraw techniki i zaopatrzenia bezpośrednio w rejon SO baterii, gdzie następuje jej przeładunek na ciągniki lub składowanie na ziemi. Bateria ppanc przed odparciem kontrataku powinna zawsze być uzupełniona i posiadać pełne zapasy ruchome.

Zasadniczym rodzajem amunicji systematycznie dowożonym przez kompanię zaopatrzenia będzie amunicja przeciwlotnicza używana przez pluton ZSU-23-4. Dowóz tej amunicji prowadzi się bezpośrednio do wozów bojowych.

W warunkach działań bojowych należy dążyć do tego, aby maksymalna ilość amunicji artyleryjskiej znajdowała się przy sprzęcie, co można osiągnąć przez przydział do baterii amunicji na transporcie pułku.

b/ Zaopatrywanie w mps

Zużycie mps przez pododdziały rodzajów wojsk na dobę może być następujące:

Pododdział	M P S			
	benzyna		olej napędowy	
	jn	t	jn	t
kl	0,2-0,4	0,6-1,2	0,2-0,4	0,2-0,4
kr	=	=	0,2-0,7	1,4-5,0
ksap	0,2-0,4	0,5-1,0	0,2-0,4	0,3-0,6
pl chem.	0,2-0,6	0,2-0,6	=	=
pl ZSU-23-4	=	=	0,2-0,5	0,5-1,2
bh 122 mm	0,2-0,3	0,4-0,6	=	=
bappanc	0,2-0,3	0,4-0,6	-	-

Zaopatrywanie pododdziałów rodzajów wojsk w mps odbywać się będzie w zasadzie raz dziennie - pod koniec dnia walki. Z kompanii zaopatrzenia wydzielany będzie transport w celu dowożenia paliwa w rejon rozmieszczenia pododdziałów, gdzie będą organizowane punkty tankowania na ogólnych zasadach.

Podczas uzupełnienia mps w kompanii łączności należy brać pod uwagę posiadane przez nią agregaty oraz przydzielone na zaopatrzenie takie pododdziały, jak:

- pluton ochrony i regulacji ruchu;
- pluton ZSU-23-4;
- pluton chemiczny.

W czasie uzupełnienia paliwa część pojazdów wykorzystywana szczególnie przez sztab pułku lub inne pododdziały, jak pluton chemiczny będzie poza rejonem /w drodze, w czasie wykonywania zadania/ dlatego celowo jest pozostawić w drobnej tarze określoną ilość paliwa do ich zatankowania.

Pododdziały rodzajów wojsk pułku mogą pobierać z tyłów pułku mps wraz z innymi środkami materiałowymi, a niekiedy poszczególne pojazdy mogą być kierowane do PPG w celu zatankowania /np. będące w drodze na SD dywizji lub w drodze powrotnej na SD pułku/.

Dla elementów rozpoznawczych /takich jak SPR/ należy przydzielić dodatkowo zapas doraźny paliwa w drobnej tarze, szczególnie dla czołgów PT-76.

W razie zużycia mps przez elementy rozpoznawcze, które działają w ugrupowaniu nieprzyjaciela i nie mają możliwości powrotu w określonym czasie lub muszą wykonywać kolejne zadanie należy organizować uzupełnienie mps przy pomocy śmigłowców.

Uzupełnienie mps w pododdziałach artylerii odbywać się będzie wówczas, gdy baterie będą znajdowały się na SO a ciągniki będą w ukryciu.

W razie przydzielenia elementów inżynierskich, rozpoznawczych i innych do batalionu lub ich działania w ugrupowaniu batalionu, uzupełnienie mps będzie się odbywać jednocześnie z uzupełnieniem paliwa w batalionie.

c/ Zaopatrywanie w żywność

Pododdziały rodzajów wojsk wymagają codziennej obsługi w zakresie przygotowania gorącej strawy. W tym celu konieczne

są wyspecjalizowane pododdziały obsługi wyposażone w kuchnie polowe i obsługę. Z rozpatrywanych pododdziałów jedynie kompania łączności posiada drużynę gospodarczą, dysponującą jedną kuchnią polową wraz z obsługą. Dowódcą drużyny gospodarczej jest szef kompanii łączności.

Pozostałe pododdziały rodzajów wojsk muszą być przydzielone na zaopatrzenie żywnościowe do pododdziałów, które dysponują kuchniami polowymi i pododdziałami obsługi.

Przy ustalaniu pododdziałów na zaopatrzenie żywnościowe należy brać pod uwagę miejsce w ugrupowaniu bojowym przydzielanego pododdziału i pododdziału gospodarczego, pojemność kotłów, kuchni oraz ilość żywionych.

Pododdziały rodzajów wojsk mogą być przydzielane na zaopatrzenie żywnościowe do:

- kompanii łączności;
- batalionów piechoty;
- batalionu czołgów;
- kompanii medycznej;
- kompanii zaopatrzenia.

Z zasady na zaopatrzenie żywnościowe do kompanii łączności przydziela się:

- dowództwo i sztab pułku;
- pluton ochrony i regulacji ruchu;
- pluton ZSU-23=4;
- pluton chemiczny;
- kompanię rozpoznawczą;
- kompanię saperów.

Stan osobowy wszystkich przydzielonych do kompanii łączności pododdziałów może wynosić 250-280 ludzi. W związku z tym zajdzie konieczność przydzielenia kompanii łączności dodatkowo kuchni wraz z samochodem i obsługą z plutonu gospodarczego kompanii zaopatrzenia.

Zaopatrywanie w gorącą strawę powyższych pododdziałów przez kompanię łączności uwarunkowane jest szeregiem czynników, które wpływają na sposób żywienia i na pracę drużyny gospodarczej.

Do tych czynników należy zaliczyć:

- stosunkowo duży stan żywionych;
- wykonywanie różnorodnych zadań przez przydzielone pododdziały;

- wykonywanie zadań w różnym czasie i miejscu;
- działanie organizowanych elementów w całym pasie frontowym pułku, a czasem w głębi ugrupowania nieprzyjaciela.

Powyższe czynniki powodują często brak możliwości spożycia posiłku w jednym czasie przez cały stan osobowy. W związku z tym czas i sposób żywienia należy dostosować do możliwości spożywania posiłków przez niektóre pododdziały. Dla pozostałych utrzymuje się gorącą strawę w termosach, gdyż kuchnie muszą przygotowywać kolejny posiłek.

Uzupełnienie żywności w drużynie gospodarczej odbywa się w zasadzie codziennie transportem kompanii zaopatrzenia /w ilości 1 rdz/, z której przyrządzane są gorące posiłki i wydawane dla pododdziałów.

Z uwagi na znaczną ilość pododdziałów przydzielonych na zaopatrzenie i brak możliwości spożycia gorącego posiłku na miejscu, celowe jest aby dowódcy lub szefowie przydzielonych na zaopatrzenie żywnościowe pododdziałów organizowali pobieranie strawy w termosach z punktu żywienia i dostarczali ich podległym żołnierzom wykorzystując w tym celu własne środki transportowe.

Kilkuosobowe grupy żołnierzy, szczególnie z kompanii rozpoznawczej i plutonu chemicznego ze względu na charakter wykonywanych zadań często nie będą mogły korzystać z gotowanej w kuchniach polowych strawy. Powyższe grupy można żywić, wykorzystując kuchenki turystyczne na paliwo stałe. Te grupy żołnierzy należy więc wyposażyć w kuchenki turystyczne, paliwo stałe i zestaw gotowych posiłków nadających się do spożycia po podgrzaniu.

d/ Zaopatrywanie w inne środki materiałowe

Potrzeby sprzętu i materiałów inżynieryjno-saperskich, chemicznych i łączności uzależnione będą od rodzaju działań bojowych, manewrowości działań, od tego czy stosowana jest broń masowego rażenia, od warunków terenowych itp. Zaopatrywanie w powyższe materiały będzie nosiło charakter doraźny. Dowóz powyższych materiałów będzie wykonywany transportem kompanii zaopatrzenia wraz z innymi środkami bezpośrednio do odbiorców lub w rejon wykorzystywania tych środków. W większości przypadków sprzęt i materiały łączności, chemiczne itp., które są bardzo precyzyjne,

różnorodne asortymentowe i wymagają należytego przechowywania będą pobierane przez użytkowników z kompanii zaopatrzenia/PPG/, a nawet z dywizji.

2. Zabezpieczenie techniczne

Sposób zabezpieczenia technicznego pododdziałów rodzajów wojsk zależny będzie od ilości i jakości uszkodzeń sprzętu, sposobu jego użycia w walce oraz możliwości pododdziałów remontowych.

W wyposażeniu pododdziałów rodzajów wojsk jest wiele różnorodnego sprzętu takiego, jak: czołgi, transportery opancerzone, samochody, broń strzelecka, sprzęt artyleryjski, łączności, optyczno-mierniczy, inżynieryjno-saperski, chemiczny, żywnościowy, kwaterunkowy. Powyższy sprzęt będzie ulegał uszkodzeniom na skutek eksploatacji względnie oddziaływania nieprzyjaciela.

Dobowe straty sprzętu technicznego uzależnione będą od rodzaju sprzętu, sposobu jego wykorzystywania w działaniach bojowych i od stopnia narażenia na oddziaływanie środków ogniowych nieprzyjaciela. Uszkodzenia sprzętu łączności będą drobne ale bardzo częste, powstałe np. w wyniku wstrząsów. Sprawność sprzętu łączności może być również obniżona na skutek wyczerpania się źródeł zasilania.

Drobne remonty sprzętu technicznego będą wykonywali w pododdziałach sami użytkownicy, wykorzystując do tego celu zestawy remontowe znajdujące się przy sprzęcie. Dla usunięcia znaczniejszych uszkodzeń sprzętu technicznego, gdzie wymagani są fachowcy wykorzystywane będą siły i środki kompanii remontowej i kompanii łączności.

Większość sprzętu technicznego pododdziałów rodzajów wojsk będzie rozmieszczona w rejonie SD pułku lub między I a II rzutem pułku. Między I a II rzutem pułku rozmieszczany będzie także PZSU, do którego będzie kierowana część środków kompanii remontowej w celu udzielenia pomocy technicznej dla wszelkiego rodzaju sprzętu technicznego pododdziałów rodzajów wojsk.

Sprzęt techniczny znajdujący się w wyposażeniu pododdziałów rodzajów wojsk, który wykonuje zadania na korzyść batalionów lub działa w ugrupowaniu batalionów będzie korzystał z pomocy technicznej pododdziałów remontowych tych batalionów lub GRE działających na kierunku danego batalionu.

Sprzęt techniczny, w którym usterki nie mogą być usunięte na miejscu, powinien być ewakuowany siłami pododdziału lub kompanii remontowej na PZSU.

W celu przeprowadzenia remontu sprzętu łączności i ładowania źródeł zasilania w składzie kompanii łączności znajduje się drużyna remontu sprzętu łączności, która jest wyposażona w warsztaty L-1 i SŁA-2 na samochodach. Skład tej drużyny wynosi 6 ludzi. W przyszłości przewiduje się włączenie tej drużyny do kompanii remontowej.

Kierowcy wozów bojowych kompanii rozpoznawczej powinni być dobrze wyszkoleni pod względem technicznym /posiadać specjalność kierowca-mechanik/, gdyż wszelkie uszkodzenia sprzętu w czasie przebywania w głębi ugrupowania nieprzyjaciela muszą usunąć we własnym zakresie. Wozy bojowe uszkodzone w głębi ugrupowania nieprzyjaciela, których usterki nie będą mogły być usunięte z powodu braku części zamiennych lub innych uszkodzeń mogą być ewakuowane przez holowanie. W wypadku uszkodzenia kilku wozów bojowych należy wymontować części z jednego i doprowadzić do sprawności technicznej pozostałe, jeżeli oczywiście pozwoli na to czas.

Sprzęt uszkodzony, którego nie można wyremontować ani ewakuować przez holowanie, należy zniszczyć.

Usuwanie uszkodzeń sprzętu artyleryjskiego znajdującego się w bh 122 mm i bappanc przeprowadzane będzie z zasady na SO przez pluton remontu uzbrojenia kompanii remontowej pułku posiadający warsztat typu 537.

Inny sprzęt, jak inżynieryjno-saperski, chemiczny, żywnościowy, kwaterunkowy będzie remontowany w PZSU przez siły kompanii remontowej.

3. Zabezpieczenie medyczne

Sposób zabezpieczenia medycznego pododdziałów rodzajów wojsk uwarunkowany jest od sposobu ich użycia w walce.

Kompania łączności, pluton ochrony i regulacji ruchu oraz baterie artylerii ze względu na swoje miejsce w ugrupowaniu pułku w mniejszym stopniu narażone będą na skutki działania broni piechoty nieprzyjaciela aniżeli elementy organizowane ze składu kompanii rozpoznawczej, saperów i plutonu chemicznego. Będą one jednak często atakowane zarówno przez lotnictwo jak i przy pomocy

rakiet nieprzyjaciela. Bateria ppanc będzie szczególnie narażona na oddziaływanie broni pancernej nieprzyjaciela w czasie odpierania kontrataków.

Z tych względów można zakładać, że dobowe straty sanitarne w pododdziałach rodzajów wojsk od broni konwencjonalnej mogą być bardzo różne i wynosić w kompanii łączności, plutonie ZSU-23-4, plutonie ochrony i regulacji ruchu, plutonie chemicznym od 2 do 8 %, stanu osobowego w bappanc do 15 %, a w kompanii rozpoznawczej i saperów nawet do 20 %.

Straty sanitarne mogą być większe w przypadku wykonania uderzenia jądrowego przez nieprzyjaciela, kiedy te pododdziały lub organizowane przez nie elementy mogą ulec całkowitemu zniszczeniu.

W każdym z pododdziałów jest przeszkolony sanitariusz, a w razie braku takiego powinien być wyznaczony jeden z żołnierzy jako nieetatowy sanitariusz, który będzie miał zestaw opatrunkowy i potrafi założyć opaskę uciskową, unieruchomić złamaną kończynę itp.

Wyznaczenie i przygotowanie w pododdziałach rodzajów wojsk nieetatowych sanitariuszy ma szczególne znaczenie z tego powodu, że część porażonych będzie wymagać natychmiastowej pomocy sanitarnej, a pododdziały te nie posiadają pododdziałów medycznych przeznaczonych do ich obsługi.

Ewakuacja medyczna z kompanii łączności, plutonu ZSU-23-4, plutonu ochrony i regulacji ruchu, bhb 122 mm, bappanc oraz częściowo z kompanii saperów i plutonu chemicznego, po udzieleniu pierwszej pomocy sanitarnej będzie prowadzona siłami danego pododdziału lub siłami kompanii medycznej do najbliższego punktu medycznego.

W razie przydzielenia pododdziału /bhb 122 mm, części kompanii saperów, rozpoznawczej, plutonu chemicznego/ do batalionu lub wykonywania przez nie zadań na korzyść batalionu, ewakuacja porażonych odbywać się będzie do najbliższego punktu medycznego własnym transportem lub transportem batalionu, w ugrupowaniu którego wykonywane będzie zadanie przez te pododdziały lub ich elementy.

Należy się liczyć z tym, że możliwości ewakuacji z kompanii rozpoznawczej /a szczególnie z takich elementów jak SPR, PR/ będą ograniczone. Wobec tego trzeba zwrócić szczególną uwagę na wyszkolenie sanitarne składu osobowego kompanii i na odpowiednie wyposażenie wozów bojowych w opatrunki, szyny usztywniające, opaski uciskowe itp. W razie wykonywania zadań przez elementy rozpoznawcze w głębi ugrupowania nieprzyjaciela, należy porażonym udzielić pierwszej pomocy sanitarnej przez sanitariusza, a następnie lekko porażonych zabrać na wozy bojowe, natomiast ciężko porażonych pozostawić pod opieką lub ewakuować ich śmigłowcami.

Porażonych z pododdziałów artylerii, którzy nie zostali wyewakuowani przy zmianie SO a istnieje obawa, że nieprzyjaciel może zająć rejon, należy zabrać na ciągniki artyleryjskie w nowy rejon SO, a następnie ewakuować własnym transportem lub transportem kompanii medycznej do PPM.

OPRACOWAŁ:

/-/ ppłk dypl. Cz. SZAFARSKI

SPRAWDZIŁ:
KIER. ZESPOŁU I KURSU

/-/ płk dr. L. MUCHA

Wyk. w 50 egz.

Egz. nr 1-50-BT

Wyk. ppłk SZAFARSKI

Druk JD, dn. 23.8.72 r.

nr ks. 01139/02413/WW.

Kor. ME

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
KADENCJI SZTABU GENERAŁNEGO
m. gen. broni K. Świerczewskiego

~~38539~~

~~BIBLIOTEKA SZKOLENIOWA DZ.
019737
NIEK
AGC IM. GEN. BRON. K. ŚWIERCZEWSKIEGO~~